

วารสาร สมาคมวิชาชีพสุขศึกษา

ปีที่ 37 ฉบับที่ 2

Vol. 37 No. 2

กรกฎาคม - ธันวาคม 2565

July - December 2022

วารสารสมาคมวิชาชีพสุขภาพ

Journal of The Health Education Professional Association

<http://hepa.or.th/journal.php>

ISSN 2730-1915 (Online)

วัตถุประสงค์ เพื่อเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการและผลงานวิจัยด้านสุขภาพ พฤติกรรมสุขภาพ ส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันควบคุมโรค อันเป็นประโยชน์ต่อผู้ปฏิบัติงานและผู้สนใจทั่วไป รวมทั้งเป็นสื่อสร้างเสริม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

เจ้าของ สมาคมวิชาชีพสุขภาพ <http://hepa.or.th>

เลขที่ 420/1 อาคาร 3 ชั้น 7 ถนนราชวิถี เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

โทรศัพท์ 02-3548553 อีเมล hepathai@gmail.com

กำหนดเผยแพร่ ปีละ 2 ฉบับ เดือนมกราคม-มิถุนายน และ เดือนกรกฎาคม-ธันวาคม รูปแบบออนไลน์

คณะที่ปรึกษา

ศ.ดร.สมจิตต์ สุพรรณทัศน์
ศ.พิเศษ ดร.นพ.วิชัย เทียนถาวร
ดร.นพ.พรเทพ ศิริวนารังสรรค์
รศ.ดร.นพ.พิทยา จารุพูนผล
รศ.สุพัฒน์ อธิเวชเจริญชัย
ผู้อำนวยการกองสุขภาพ

บรรณาธิการ

รศ.ดร.ขวัญเมือง แก้วดำเกิง

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

นางนลินี มกรเสน
นายสรศักดิ์ วัฒนคำสวัสดิ์
นางจารุณี ชัยชาญชีพ

กองบรรณาธิการ

รศ.ดร.สุรีย์ จันทโรมณี
รศ.ดร.อดิศักดิ์ สัตย์ธรรม
ศ.ดร.เอมอักษมา วัฒนบุรณนัท
รศ.ดร.เฉลิมพล ต้นสกุล
รศ.ดร.สุปรียา ต้นสกุล
รศ.ดร.พาณี สีตกะสิน

กองบรรณาธิการ

รศ.ดร.ยุวดี รอดจากภัย
รศ.ดร.พรรณิ บุญชรหัตถกิจ
ศ.ดร.นิทัศน์ ศิริโชติรัตน์
รศ.ดร.มลินี สมภาพเจริญ
ผศ.ดร.จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ์
ผศ.ดร.ดุชนิ ศุภวรรณะกุล
ผศ.ดร.ดวงเนตร ธรรมกุล
นางสาวสมบุญ ขอสกุล
ดร.กันยารัตน์ กุญสุวรรณ
นายยุทธพงษ์ ขวัญขึ้น
นายปรีชา สุสันต์
นายชัยสิทธิ์ ลูกรักษ์
นางเพ็ญศรี เกิดนาค
นางจริยากร ดิษจินดา
นางวิลาวัลย์ ตั้งสัตยาธิษฐาน
นางพรทิพย์ เรืองมี
นางธิดารัตน์ บุญทรง
นางพรทิพย์ เอกสุวิวัฒน์
นางอวาทีพญ์ แว

กรรมการบริหารสมาคม ชุดที่ 16

วาระ 28 กันยายน 2562 ถึง 27 กันยายน 2566

ศ.ดร.สมจิตต์ สุพรรณทัศน์	นายกสมาคม
รศ.ดร.ยุวดี รอดจากภัย	อุปนายกสมาคม
รศ.ดร.เฉลิมพล ต้นสกุล	เลขาธิการ
นายปรีชา สุนันท์	รองเลขาธิการ
รศ.ดร.สุปรียา ต้นสกุล	วิชาการ
รศ.ดร.พณีย์ สีสกลิน	วิเทศสัมพันธ์
รศ.ดร.ขวัญเมือง แก้วดำเกิง	แผนงานโครงการ
นางเพ็ญศรี เกิดนาค	ปฎิคม
นายสรศักดิ์ภูณ ดวงคำสวัสดิ์	สื่อสารองค์กร
ผู้อำนวยการกองสุขศึกษาหรือผู้แทน	ประชาสัมพันธ์
นางนลินี มกรเสน	นายทะเบียน
นางจริยากร ดิษจินดา	สวัสดิการ
นายชัยสิทธิ์ ลูกรักษ์	ส่งเสริมรายได้
นางนภาพร ม่วงสกุล	เหรียญกษาปณ์
นางจรรุณี ชัยชาญชีพ	บรรณาธิการ
รศ.สุพัฒน์ อีระเวชเจริญชัย	กรรมการกลาง
รศ.ดร.สุรีย์ จันทรมโนลี	กรรมการกลาง
ผศ.ดร.จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ์	กรรมการกลาง
นางสาวสมบุญ ขอสกุล	กรรมการกลาง

ปีใหม่ 2566

ปีเถาะ ปีทอง

“ขอทุกวันวันดีสิริสอง
หัวใจท่านคือแสงทองส่องวิถี
ขอความสุขคือทรัพย์ของชีวิ
ขอปีเถาะปีดีเป็นปีทอง
พร้อมอายุวรรณะสุขะพละ
ขอคุณพระตรัยรัตน์ปกปกป้อง
สิ่งศักดิ์สิทธิ์ชีวิตท่านช่วยคุ้มครอง
ทุกพรพร้อมชีวิตท่านทุกวันเทอญ”

สาเล่ เกี่ยวการค้า

ผู้ประพันธ์

บทบรรณาธิการ

สถานการณ์โรคโควิด-19 เมื่อมาถึงวันนี้ ประเทศไทยผ่านการทดสอบพร้อมทั้งรับคำชื่นชมจากทั่วโลก ต่อระบบสาธารณสุขที่เข้มแข็ง เศรษฐกิจไทยเริ่มฟื้นตัว โครงการคนละครึ่งติดตราตรึงใจคนไทย นักท่องเที่ยวพาเหรดมาดื่มด่ำธรรมชาติบริสุทธิ์ถึงดงของบ้านเรา รอยยิ้มจากแผ่นดินจีนที่เริ่มจะผ่อนคลายนโยบายโควิดเป็นศูนย์ นอกจากนี้ ประเทศไทยเจ้าภาพจัดการประชุมความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก หรือ APEC 2022 ภายใต้คำขวัญ "Open. Connect. Balance." ระหว่าง 18-19 พฤศจิกายน 2565 ซึ่งได้นำศิลปะ ศิลปิน วัฒนธรรมไทย โดยเฉพาะอาหารไทย ซึ่งเป็น soft power ที่มีเอกลักษณ์แสดงให้เห็นชาวต่างชาติประทับใจในทุกมิติและสำเร็จลงด้วยความภาคภูมิใจ

ช่วงท้ายปีได้มีความสุขกับการชมการแข่งขันฟุตบอลโลก 2022 มหกรรมกีฬาที่มีผู้สนใจทั่วโลก ครั้งนี้จัดขึ้นที่ประเทศกาตาร์ มีความสนุกสนานตื่นเต้นทุกนัด และขอแสดงความยินดีกับแฟนฟุตบอลแชมป์เวิลด์คัพประเทศอาร์เจนตินาในครั้งนี้ด้วยครับ

วารสารสมาคมวิชาชีพสุขศึกษานับส่งท้ายปีเก่า ต้อนรับปีใหม่นี้ มีบทความวิชาการ บทความวิจัย และผลงานเด่นที่น่าสนใจเช่นเคย เรียกว่าจัดเต็ม "คาราเบล" ตามภาษาศัพท์สมัยนะครับ ทั้งนี้ต้องขอขอบคุณสมาชิกทุกท่านที่ส่งบทความ/ข่าวสารมาเผยแพร่ และขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทั้งภายในกองบรรณาธิการและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ได้ให้ความเอื้อเฟื้อในการพิจารณาบทความอย่างดียิ่ง

สมาชิกสามารถดาวน์โหลดต้นฉบับ และใช้ประโยชน์จาก "ชั้นหนังสือ ครอบรู้ ทันสมัย น่าอ่าน" ได้ตลอดเวลาที่ <http://hepa.or.th/journal.php>

หวังว่าสมาชิกทุกท่านจะมีสุขภาพแข็งแรง และมีโชคดีตลอดปีใหม่ 2566 นะครับ

(รศ.ดร.ขวัญเมือง แก้วดำเกิง)

บรรณาธิการ

สาร จาก นายกสมาคมวิชาชีพสุขศึกษา

เรียนท่านสมาชิกสมาคมวิชาชีพสุขศึกษาและท่านผู้อ่านวารสารทุกท่าน

วารสารสมาคมวิชาชีพสุขศึกษาฉบับนี้เป็นฉบับที่สองของปี 2565 สมาคมฯ ได้ทำวารสารฯ มาเป็นปีที่ 37 แล้ว ซึ่งที่ผ่านมาได้จัดพิมพ์เป็นรูปเล่มและต่อมาก็ได้เปลี่ยนเป็นวารสารออนไลน์ตามกาลสมัยและตามสภาพการเงินของสมาคมฯ

ฉบับนี้ เป็นวารสารฯ ประจำเดือนกรกฎาคมถึงธันวาคม 2565 มีความหลากหลายในเนื้อหาทั้งทางด้านการวิจัย บทความทางวิชาการ ข่าวประชาสัมพันธ์ ข้อมูลที่สำคัญ ๆ สำหรับสมาชิก สมาคมฯ ใคร่ขอขอบคุณเจ้าของบทความทุกท่าน และหวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือในโอกาสต่อ ๆ ไป

ในโอกาสส่งท้ายปีเก่า 2565 และต้อนรับปีใหม่ 2566 ผมในนามของคณะกรรมการบริหารสมาคมวิชาชีพสุขศึกษา ใคร่ขออาราธนาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลกที่ท่านนับถือ ได้ปกป้องรักษา ปกป้องคุ้มครองให้ท่านและครอบครัว จงประสบแต่ความสุข ความเจริญ ความร่มเย็น ความมั่งคั่ง และที่สำคัญที่สุดคือ ความมีสุขภาพที่ดีอันเป็นยอดปรารถนาของทุกคน

ด้วยความปรารถนาดี

(ศ.ดร.สมจิตต์ สุพรรณทัศน์)

นายกสมาคมวิชาชีพสุขศึกษา

สารบัญ

	หน้า
บทบรรณาธิการ	3
สารจากนายกสมาคมวิชาชีพสุขภาพ	5
มุมมองงานสุขภาพ: อดีต ปัจจุบัน อนาคต	8
“รู้” กับ “ไม่รู้” ทางแยกและจุดเปลี่ยน	12
การพัฒนาเด็กปฐมวัยตามยุคไทยแลนด์ 4.0	18
ผลของการสร้างเสริมความรู้ด้านสุขภาพในการป้องกันโรค ของกลุ่มเสี่ยงโรค เขตสุขภาพที่ 3	26
ผลของการพัฒนาทักษะความรู้ด้านสุขภาพ ความเชื่อ และพฤติกรรม การป้องกันโรคไข้เลือดออกของกลุ่มแรงงานข้ามชาติ บ้านเวียงหวาย หมู่ 9 ตำบลม่อนปิน อำเภอดง จังหวัดเชียงใหม่	40
ผลของโปรแกรมสร้างเสริมความรู้ด้านสุขภาพในการป้องกันโรคไข้เลือดออก สำหรับกลุ่มจิตอาสา ตำบลเวียง อำเภอดง จังหวัดเชียงใหม่	59
ความรู้ด้านสุขภาพและพฤติกรรมป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อโคโรนาไวรัส 2019 ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน อำเภอดง จังหวัดเชียงใหม่	77
ประสิทธิผลของการใช้กระบวนการกลุ่มในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เพื่อการป้องกันโรคหลอดเลือดสมองของอาสาสมัครสาธารณสุข ประจำหมู่บ้าน และอาสาสมัครประจำครอบครัว จังหวัดนครนายก	92
การดำเนินงานตามมาตรฐานระบบบริการสุขภาพด้านสุขภาพ ของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อำเภอดง จังหวัดเชียงใหม่	108
ผลงานการพัฒนาระบบงาน CQI/ Clinical CQI “กระบวนการลดการแพร่ระบาด การติดเชื้อโควิด-19 ในชุมชน โดยการปรับเปลี่ยนความเชื่อด้านสุขภาพ ของคนในชุมชน เพิ่มการมีส่วนร่วมของชุมชนและหน่วยงานราชการต่างๆ”	121
โครงการนำร่องหมู่บ้านจัดการตนเองด้านสุขภาพเพื่อป้องกันโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (NCDs) ชุมชนหมู่ 1-5 ตำบลบางกระสอ อำเภอมือง จังหวัดนนทบุรี	125

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
1 เรื่องราว 1 ประสบการณ์แห่งชีวิต	
เรื่องที่หนึ่ง “ปรับพฤติกรรมทานข้าวเหนียว หุ่นเปรี้ยวกระชับกลับมา”	132
เรื่องที่สอง “นวัตกรรม ลานหินนวดฝ่าเท้า”	133
สรรหามาฝาก: รายงานความสุขโลก ปี 2565, ภาวะสังคมไทย ไตรมาส 3/2565,	135
รายงานพฤติกรรมด้านสุขภาพของประชากรไทย 2564, หนังสืออ่าน	
สะพายกล้องท่องทั่วไทย สุขใจได้ท่องเที่ยว ตอน "จากชะอำมาบ้านกรูด.."	145
และ "กินข้าวแบบวิถีป่า ไหว้พระยุคหิน.."	
แฉดวงสุขศึกษา	152
ข่าวประชาสัมพันธ์: การขอรับทุนสนับสนุนการวิจัยและการประชุมวิชาการ	169
จากสมาคมวิชาชีพสุขศึกษา	
ใบสมัครเข้าเป็นสมาชิกสมาคมวิชาชีพสุขศึกษา	177
คำแนะนำการเตรียมต้นฉบับสำหรับการส่งเผยแพร่	178

“รู้” กับ “ไม่รู้” ทางแยกและจุดเปลี่ยน

รองศาสตราจารย์ ดร.ขวัญเมือง แก้วคำเกิง

สมาคมวิชาชีพสุขภาพ

เกริ่นนำ

“รู้” เป็นคำสั้นที่สุดแต่มีความหมายลึกซึ้ง ยิ่งเพิ่มคำก็ยิ่งให้ความหมายที่หลากหลาย ได้แก่ รับรู้ รู้สึก รู้ตัว รู้เขา รู้เรา รู้ใจ รู้จัก ใฝ่รู้ ตระหนักรู้ สำนึกรู้ ความรู้ เรียนรู้ รู้ตาม รู้ชัด รู้แจ้ง รอบรู้ การรู้ รู้เท่าทัน กำหนดรู้ หยั่งรู้ ผู้รู้ จิตรู้ ธาตุรู้ ตรัสรู้ ฯลฯ

คำเหล่านี้มีความหมายในทางสร้างสรรค์และควรจะได้นำมาคิดพิจารณาให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง

“รู้” อาจเป็นเรื่องเฉพาะตนหรืออาจเป็นเรื่องที่ต้องรับผิดชอบร่วมกันในกลุ่ม องค์กร ชุมชน สังคม และประเทศชาติด้วยก็ยิ่งทำให้ “รู้” นั้นมีความสำคัญและส่งผลทั้งในทางที่ดีและเสียหายได้มากมายมหาศาล เพียงแค่ “รู้” บางคนบางกลุ่มก็เข้าไม่ถึง “รู้” ทำให้ “ไม่รู้” ในเรื่องที่สำคัญ แม้บางคนบางกลุ่มจะพยายามที่จะ “รู้” แต่ก็ไม่สามารถสร้างความเข้าใจในเรื่องที่ต้องการ “รู้” ได้

“รู้” นำไปสู่การทำความเข้าใจในเรื่องที่สำคัญ ก่อเกิด “ความรู้” สำหรับใช้ในการดำเนินชีวิตและการทำงานที่ทำให้เกิดการพัฒนารสร้างความสุขที่มีคุณภาพหรือทำให้เกิดความทุกข์ยากลำบากแตกต่างกันไปตามระดับของ “ความรู้” ที่ได้สะสม

“ความรู้” ทั้งที่มิดีและดี มี “ผู้รู้” รวบรวมและบันทึกไว้ โดยอาศัยประสบการณ์และการศึกษาค้นคว้าหรือวิจัยแล้วนำมาถ่ายทอดส่งต่อเฉพาะกลุ่มหรือเผยแพร่ทั่วไปให้ทุกคนเข้าถึงได้ “ผู้รู้” หรือปราชญ์ทั้งที่เป็นชาวบ้านและนักวิชาการที่สร้างองค์ความรู้ที่ดีให้กับสังคมโลก จะสามารถใช้ความรู้ที่พัฒนามาก่อนเกิดปัญญาของตนเอง และหากได้ถ่ายทอดหรือเผยแพร่ให้กับสังคมก็จะช่วยให้สังคมเกิดการพัฒนาเจริญก้าวหน้าขึ้น แนวคิด หลักการ ทฤษฎี และกฎหมาย ที่มีผู้รู้พัฒนาขึ้น นับเป็นองค์ความรู้ที่เป็นแนวทางและหลักยึดสำหรับการพัฒนางานในด้านต่างๆ

ผู้รับรู้ หาก “รู้ตัว” ว่าตนเองขาด “ความรู้” เรื่องใดที่จำเป็น และ “รู้จัก” เลือกสรรและเข้าถึง “ความรู้” ที่มีความถูกต้องมาให้ได้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ก็จะก่อให้เกิดประโยชน์ให้กับตนเอง คนใกล้ชิด ครอบครัว องค์กร ชุมชน สังคม และประเทศชาติ แต่หากไม่รับรู้ ไม่ใฝ่รู้ และไม่ตระหนักรู้แล้วไซร์ ย่อมเปรียบเสมือนการเดินทางไปสู่ทางแยกคนละทาง ซึ่งย่อมสร้างจุดเปลี่ยนให้กับทุกสิ่งที่จะเกิดขึ้นในชีวิต

“รู้” กับ “ไม่รู้” ทางแยกและจุดเปลี่ยน

“รับรู้” ถือว่าเป็นบันไดขั้นแรกสำหรับการพัฒนาความรู้สึกรู้จักคิด ขั้นถัดไปคือ ตอบสนอง รับค่านิยม นำมาจัดระบบ และสร้างอุปนิสัย (Bloom, 1956) กระบวนการรับรู้ก่อให้เกิดความเชื่อในเรื่องต่างๆ ตามทฤษฎีความเชื่อด้านสุขภาพ (Rosenstock, 1974) ที่ระบุว่า การรับรู้โอกาสเสี่ยง การรับรู้ความรุนแรง การรับรู้ประโยชน์ของการกระทำ และการรับรู้อุปสรรคที่จะเกิดขึ้น นำไปสู่การมีความเชื่อที่ถูกต้องซึ่งส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพ

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต) (2550) กล่าวว่า “การที่มนุษย์เราจะมีชีวิตที่ดีงาม เราจะต้องศึกษาฝึกฝนพัฒนาตัวเองให้ดีขึ้นไปในระบบการดำเนินชีวิตของเรา ซึ่งประกอบด้วย พฤติกรรม จิตใจ และปัญญา เมื่อเราฝึกฝนพัฒนา มีการศึกษา ก็ทำให้การดำเนินชีวิตของเราดีขึ้น แต่ถ้าเราไม่เรียนรู้ ไม่ฝึก เราจะดำเนินชีวิตให้ดีไม่ได้เลย ทั้งนี้เพราะมนุษย์อยู่ด้วยสัญชาตญาณอย่างเดียวไม่พอ... สัตว์นั้นถึงแม้มันจะฝึกได้บ้าง มันก็ฝึกได้น้อยเรียนรู้ได้น้อยอย่างยิ่ง อย่างดีก็ต้องให้มนุษย์ฝึกให้จนพอทำอะไรได้บ้างในขอบเขตที่จำกัดยิ่ง”

สิ่งที่เรา “รู้” จากการ “เรียนรู้” บางสิ่งก็ให้ความหมายลุ่มลึกแฝงเร้นอยู่กับความเชื่อและวิถีปฏิบัติที่ตกทอดกันมายาวนาน แต่บางคนบางกลุ่มไม่อาจไปถึง “รู้” หรือไปไม่ถึง “รู้” เนื่องจากขาดปัจจัยและความพร้อมที่จะสนับสนุนให้เกิดโอกาส หรืออาจเป็นข้อจำกัดในการเข้าถึง เช่น พิกัด ยากจน อาศัยอยู่ในถิ่นกันดาร อยู่ในภาวะสงคราม ขาดเสรีภาพ รวมทั้งขาดความสนใจ ใส่ใจ และตั้งใจในการเข้าถึงสิ่งที่ควร “รู้” นั้น

อย่างไรตาม การมีชีวิตในถิ่นกันดารยากจนอาจเป็นปัจจัยกระตุ้นให้ต้องค้นคว้าความสามารถออกมาใช้ และเป็นโอกาสในการช่วยเหลือผู้อื่นตามกำลัง ทักษะที่ได้ฝึกฝนพัฒนาจะก่อให้เกิดผลต่อการเพิ่มศักยภาพของตน สามารถใช้ประโยชน์ในขั้นสูงและกว้างขึ้นในกาลข้างหน้า (ขวัญเมือง แก้วดำเกิง, 2565)

“รู้” กับ “ไม่รู้” จึงเป็นทั้งทางแยกและจุดเปลี่ยนของบุคคล องค์กร ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

ผู้รับรู้ หาก “รู้ตัว” ว่าตนเองขาด “ความรู้” เรื่องใดที่จำเป็นต้องใช้ ก็ต้องขวนขวายหา โดยต้องอาศัยความรู้เดิมเป็นต้นทุนในการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ และต้องใช้ความเพียรพยายามทั้งการเข้าถึง ศึกษา ทำความเข้าใจ และเลือกนำมาใช้ ผู้มีความรู้มากหรือหลายด้านก็เป็นต้นทุนที่มีประโยชน์สำหรับการคิดพิจารณาใคร่ครวญเพื่อการจัดการแก้ไขปัญหาและการวางแผน ผู้มีความรู้น้อยจึงเป็นข้อจำกัดในการคิดพิจารณา ดังกล่าว หากถูกสะกิดแล้ว ก็ยัง “ไม่รู้สึกรู้สา” ว่าตนเองจะต้องพัฒนาเพิ่ม ทั้งที่การขาดความรู้ในเรื่องนั้นๆ เป็นเรื่องสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อตัวเอง องค์กร และอื่นๆ ก็ยังเป็นเรื่องที่น่าเสียดายมาก

แค่ “รู้” ยังไม่พอ ต้อง “รู้กว้าง รู้ลึก รู้จริง” ด้วยความเข้าใจ และนำไปปฏิบัติได้ด้วย จึงเกิดผลดี เพราะ “รู้” นำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาตนเอง แต่สำหรับบางคนบางกลุ่ม ไม่นำสิ่งที่รู้ไปใช้ไตร่ตรอง และปฏิบัติจริง ผลที่เกิดขึ้นจึงมีความแตกต่างทั้งมิติการพัฒนาและระดับผลที่ควรเกิดขึ้น

“รู้” สร้างโอกาสในการศึกษา การดูแลสุขภาพ การใช้กฎหมายและอื่นๆ ที่สำคัญต้อง “รู้” ว่า อะไรควรรู้ และอะไรไม่ควรต้องรู้ เมื่อได้รู้แล้ว อะไรควรบอกต่อ อะไรไม่ควรบอกต่อ

เช่นเดียวกับ “ความรู้”

พัฒนาการของ “ความรู้” เริ่มต้นด้วยการจำได้ เข้าใจ นำไปใช้ได้ วิเคราะห์ได้ ประเมินคุณค่าได้ และคิดต่อยอดหรือสร้างสรรค์ได้ (Bloom, 1956; Anderson & Krathwohl, 2001) การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์อาศัยองค์ประกอบอย่างน้อย 3 ประการ (Gagne et al., 1992) ได้แก่ ผู้เรียน (ความพร้อมร่างกาย-จิตใจ-วุฒิภาวะ มีความต้องการที่จะเรียน มีเจตคติที่ดีต่อสิ่งที่เรียน มีประสบการณ์) สิ่งเร้า (ผู้สอน ความน่าสนใจ วิธีสอน สิ่งแวดล้อม บรรยากาศในการเรียน สื่อ) การตอบสนอง (การแสดงความคิดเห็น ตอบคำถาม การส่งงาน)

บุคคลมีคุณลักษณะทั่วไปที่จะ “เรียนรู้” แตกต่างกันอยู่แล้วโดยธรรมชาติ ส่วนหนึ่งเป็นผลจากชาติพันธุ์ ความสมบูรณ์ของร่างกายและจิตใจ การอบรมเลี้ยงดู วัฒนธรรม การศึกษา ประสบการณ์ และความสามารถพื้นฐานที่ได้รับการพัฒนามาตามลำดับ ได้แก่ การอ่าน การฟัง การพูด และการเขียน อีกส่วนหนึ่งมาจากปัจจัยสนับสนุนของครอบครัว องค์กร ชุมชน และระบบการจัดการของภาครัฐ

มนุษย์ “รับรู้” สิ่งต่างๆ ผ่านช่องทางในตัวตนหรือทวาร 6 (สม รุจิรา, 2550) ได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น กาย (สัมผัส) ใจ ทวาร 6 เป็นที่เกิดของความรู้สึกรู้สึกนึกคิดและกรรมเวรที่สลับซับซ้อนยิ่ง แต่ความสามารถพื้นฐาน (literacy) ได้แก่ การอ่าน การฟัง การพูด และการเขียน เป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาให้เกิดความรู้รอบรู้ด้านสุขภาพและอื่นๆ

การอ่านและการฟัง เป็นความสามารถที่ใช้ในการนำเข้า (input) ข้อมูลข่าวสารความรู้ หากความสามารถในการอ่านและการฟังดีจะทำให้ได้รับข้อมูลที่สมบูรณ์ สำหรับการนำข้อมูลมาประมวลหรือจดจำ ประสิทธิภาพในการจดจำข้อมูลได้ ส่งผลต่อการใช้งานและพัฒนาการในส่วนอื่นต่อไป คนที่อ่านหนังสือไม่ได้ และฟังน้อย ย่อมมีข้อมูลข่าวสารความรู้สำหรับการนำมาประมวลผลน้อย ทำให้ระบบการประมวลผลในสมองขาดข้อมูลสะสมที่เป็นทุน เพื่อสร้างการเชื่อมโยงและสังเคราะห์ความรู้ทำได้ช้าและมีพัฒนาการน้อย ส่งผลต่อภาคการนำไปใช้ (ขวัญเมือง แก้วดำเกิง, 2564)

การพูดและการเขียน เป็นความสามารถที่ใช้ในการนำข้อมูลข่าวสารความรู้ออกมาเผยแพร่สื่อสารกับบุคคลอื่น ถือเป็นส่วนนำออก (output) เพื่อการใช้ชีวิตและการทำงาน บุคคลที่พูดเก่งอาจไม่เก่งเรื่องการเขียน และคนพูดไม่เก่งอาจเขียนเก่งก็ได้ แต่ความสามารถในการอ่านและการฟัง ซึ่งเป็นส่วนนำเข้ามีความสำคัญต่อการพัฒนาทักษะการพูดและการเขียน และพัฒนาการของความสามารถในการอ่าน การฟัง การพูด และการเขียน ทำให้เกิดความแตกต่างต่อผลลัพธ์สุขภาพคือ ระดับความรู้รอบรู้ด้านสุขภาพ และพฤติกรรมที่แสดงออก

ดังนั้น เหตุของการ “ไม่รู้” จึงเกิดขึ้นได้จากหลายปัจจัย ทั้งความพิการในด้านร่างกาย-จิตใจ และความสามารถที่ถูกพัฒนาตามประสบการณ์ การ “รู้” ในสิ่งที่ดีและจำเป็นคือเรื่องสำคัญ และเพื่อให้ได้ “ความรู้” ที่ถูกต้องเชื่อถือได้ บุคคลต้องอาศัยทักษะด้านต่างๆ ซึ่งพัฒนามาจากความสามารถย่อยๆ ซึ่งรวมกันแล้วเป็นความรู้ เมื่อ “รอบรู้” เรื่องใดหรือสิ่งใดจึงมักจะไม่ง่ายๆ สามารถนำมาใช้ได้เมื่อต้องการใช้ พัฒนาการที่เริ่มจากการรับรู้เกิดขึ้นได้อย่างไร และอาศัยปัจจัยใดบ้างในการสนับสนุน แสดงไว้ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เหตุของการ “รู้” และปัจจัยการพัฒนา

	รับรู้	ความรู้	ความรู้รอบรู้	พฤติกรรม	อุปนิสัย
เกิดขึ้นอย่างไร	ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ	อ่าน-ฟัง	ฝึกฝน จนทำได้	ปฏิบัติ ต่อเนื่อง	การแสดงออก การเลี้ยงดู
อาศัยปัจจัยใด	ช่องทาง การสื่อสาร	หนังสือ ตำรา สื่อบุคคล	แนวทาง กิจกรรม	ความรู้ ทักษะ แรงจูงใจและอื่นๆ	สิ่งกระตุ้น ครอบครัว สังคม

“รู้” นำไปสู่การทำความเข้าใจในเรื่องที่จำเป็นและสำคัญ ก่อเกิด “ความรู้” สำหรับใช้ในการดำเนินชีวิตและการทำงานที่ทำให้เกิดการพัฒนาร่างกายสุขภาพที่ดีมีความสุขหรือทำให้เกิดความทุกข์ยากลำบากแตกต่างกันไปตามระดับของ “ความรู้” ที่ได้สะสมมาและพัฒนาให้เกิดปัญญาขึ้นในตนเอง

พระธรรมโกศาจารย์ (พุทธทาสภิกขุ) (2505) เตือนไว้ว่า “จงมีชีวิตอยู่ด้วยปัญญา จงทำอะไรไปด้วยสติปัญญาหรือความรู้ที่ถูกต้อง” ดังนั้น การ “รู้” ข้อมูลที่ดีหลายชุดหลายเรื่อง ส่งผลทำให้บุคคลมีการกระทำที่ถูกต้อง “รู้” กับ “ไม่รู้” เป็นทั้งทางแยกและจุดเปลี่ยนของบุคคลและกลุ่มคน ผลที่เกิดขึ้นจึงมีความแตกต่างทั้งมิติการพัฒนาและระดับของผลที่เกิดขึ้น

ตัวอย่างเช่น ด้านการศึกษา เด็กที่เกิดมาทุกคนต้อง “รู้” ว่าการดูแลชีวิตให้มีคุณภาพต้องอาศัยความสามารถของตนเอง มิใช่อาศัยผู้อื่นหรืออ่อนวอนขอให้โชคช่วย หาก “ไม่รู้” จนเติบโตใหญ่ นอกจากจะกลายเป็นคนด้อยความสามารถและโง่งมจนแก่แล้ว ยังปล่อยตัวให้เกิดโรคร้าย ซ้ำยังรักษาด้วยความเชื่อผิดๆ อีกด้วย

ด้านสุขภาพ คนที่เต็มเล้าจนเมาต้อง “รู้” ว่ากฎหมายในบ้านเมืองนี้ห้ามขับรถเวลาเมา หากทำผิดแล้วต้อง “รู้” ว่าจะรับผิดชอบอย่างไรต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นในด้านต่างๆ รวมทั้งสามารถปฏิบัติตนให้มีร่างกายแข็งแรงมีความพร้อมอยู่เสมอ หาก “ไม่รู้” ก็อาจขาดสติหรือเจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรังอันเป็นต้นเหตุทำให้เกิดอุบัติเหตุร้ายแรงบนท้องถนน ก่อให้เกิดความสูญเสีย ความพิการ และความตายทั้งต่อตนเองและผู้อื่น

ด้านการพัฒนาจิตใจ ชายหญิงทุกคนเมื่อ “รู้” ธรรมชาติและสัจธรรมของชีวิตจะนำไปสู่ความสบายใจ มีสติ และมีความสุขในการใช้ชีวิตและการทำงานได้ง่าย หาก “ไม่รู้” ก็จะทำให้เกิดความเครียด ขาดสติ และเกิดความทุกข์ได้ง่ายเช่นกัน ตัวอย่างเช่น การยึดติดและหลงมกมายอยู่กับตนเองในเรื่องความสวย ความรวย หรือยศถาบรรดาศักดิ์ จะบ่มเพาะให้เกิดกิเลส ตัณหา และคิดฟุ้งซ่านบั่นทอนจิตใจให้ตกต่ำลง เป็นต้น

ด้านศีลธรรม คนที่ “รู้” ว่าการยึดหลักการและมีเหตุผล ช่วยให้เกิดความน่าเชื่อถือศรัทธา สามารถตัดสินใจของตนเองได้เอง การใช้หลักการและความมีเหตุผลช่วยให้เกิดบรรทัดฐานและแนวทางปฏิบัติที่ดี หาก “ไม่รู้” ก็มักจะเบียดเบียน คดโกง ฉ้อฉล และสร้างปัญหาข้อขัดแย้งในการอยู่ร่วมกับคนอื่น

ด้านสิ่งแวดล้อม เมื่อเดินทางท่องเที่ยวต้อง “รู้” ว่าเมื่อไปใช้สถานที่สาธารณะ เช่น น้ำตก สวนป่า ชายทะเล ฯลฯ ต้องช่วยดูแลและบำรุงรักษาให้คงความบริสุทธิ์ความสวยงามไว้ ยิ่งเกิด “รู้” ว่าหากช่วยกันเก็บขยะบ้างด้วยจิตอาสาจะช่วยสร้างความรู้สึที่ดีให้เกิดขึ้นกับตนเอง ซึ่งแตกต่างกับคน “ไม่รู้” ที่มักง่ายชอบทิ้งไม่เป็นที่ รุกล้ำและทำลาย ทำให้แหล่งท่องเที่ยวที่ตนเองชื่นชอบหรือต้องใช้ประโยชน์ได้รับความเสียหาย

ด้านความมั่นคงปลอดภัย เราควร “รู้” ว่าโรคและภัยในโลกยุคนี้มีความร้ายแรงและใกล้ตัว เมื่อ “รู้” และหาวิธีป้องกันก็สามารถจัดการปัญหาได้ หาก “ไม่รู้” ก็มีโอกาที่จะถูกหลอกหรือเกิดความสูญเสียขึ้น

ด้านการเมืองการปกครอง คนเป็นผู้บริหารต้อง “รู้” ว่าจะเลือกใช้นโยบายด้านต่างๆ อย่างไร จึงจะเกิดการพัฒนที่เป็นมิตรกับโลกใบนี้ สร้างให้เกิดความสงบ ความร่มเย็น และความสามัคคี หาก “ไม่รู้” ก็อาจสร้างทุกขเวทนาให้เกิดขึ้นกับคนรุ่นนี้และคนรุ่นต่อไป ที่จะต้องรับผลกระทบและเผชิญกับปัญหาด้านต่างๆ ซึ่งสร้างความขัดแย้ง การฆ่าฟัน หรือก่อเกิดสงคราม

การเดินเข้าสู่ทางแยกที่นำไปสู่ “รู้” กับ “ไม่รู้” ก่อให้เกิดผลที่แตกต่างในมิติการพัฒนาด้านต่างๆ ได้แก่ (1) การศึกษา (2) การพัฒนาตนเอง ครอบครัว และสังคม (3) สุขภาพ (4) การพัฒนาจิต (5) ศีลธรรม (6) การท่องเที่ยวและพักผ่อน (7) สิ่งแวดล้อม (8) เศรษฐกิจ (9) ความมั่นคงปลอดภัย และ (10) การเมืองการปกครอง สรุปได้ดังตัวอย่างในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ตัวอย่างผลของ “ไม่รู้” และ “รู้” จำแนกตามมิติการพัฒนา

ผลของ “ไม่รู้”	มิติการพัฒนา	ผลของ “รู้”
โง่ งามาย	การศึกษา	ฉลาด มีปัญญา
ความคิดคับแคบ เห็นแก่ตัว	การพัฒนาตนเอง ครอบครัว และสังคม	แบ่งปัน ช่วยเหลือผู้อื่น
เจ็บป่วย มีโรคเรื้อรัง	สุขภาพ	แข็งแรง สมบูรณ์
เครียด ขาดสติ มีทุกข์	การพัฒนาจิตใจ	สบายใจ มีสติ มีความสุข
เบียดเบียน สร้างปัญหา	ศีลธรรม	ยึดหลักการ มีเหตุผล
ไปผิดที่ วุ่นวาย สับสน	การท่องเที่ยวและพักผ่อน	ไปถูกที่ สะดวก ผ่อนคลาย
รุกราน ทำลาย	สิ่งแวดล้อม	รักษา ดูแล
ขัดสน ขาดแคลน	เศรษฐกิจ	มีกิน มีใช้
ถูกหลอก สูญเสีย	ความมั่นคงปลอดภัย	จัดการปัญหาได้
ขัดแย้ง ฆ่าฟัน ทำสงคราม	การเมืองการปกครอง	สงบ ร่มเย็น สามัคคี

สิ่งที่ได้ “รู้” และ “รับรู้” ในชีวิตมักเป็นสิ่งที่ยากจะปล่อยวาง การฝึก “รู้” ทำให้ชีวิตจะมีสติมากขึ้น แค่ “รู้สึกรู้” และ “รู้ตัว” ก็ช่วยให้ชีวิตเป็นสุขขึ้นได้ ตราบใดที่ยังมีชีวิตอยู่ ทั้งนี้เพราะ “ความยึดติด ความคับแคบ ความหวั่นกลัวที่นอนเนื่องอยู่ในกมลสันดาน เป็นเชื้อให้เกิดการคิดปรุงแต่ง จนทำให้ชีวิตนี้ลี้ลับซับซ้อน” (ประมวล จันทรเพ็ง, 2555)

การสร้างให้เกิด “รู้” ต้องหมั่นสังเกตตนเอง มีสติในการกระทำอยู่เสมอ และตั้งใจเฝ้าหาเพื่อให้รู้จริง เพราะแค่ “รู้” เท่านั้นยังไม่เพียงพอสำหรับการพัฒนาชีวิตให้ดีขึ้น เมื่อรู้แล้วควรนำ “ความรู้” ที่ได้นั้นมาใช้ พัฒนาตนเอง โดยอาศัยการพิจารณาใคร่ครวญอย่างมีสติ ใช้เหตุใช้ผลในการตรวจสอบ เรียนรู้จากบทเรียนที่ได้รับแล้วสรุปเป็นหลักยึด และนำมาปรับใช้กับการปฏิบัติในชีวิตประจำวัน สะสมปัญญาที่เกิดจากความเพียรอย่างต่อเนื่องก็จะสามารถปฏิบัติตัวได้สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและธรรมชาติของตนเอง

บทสรุป

“รู้” คำสั้นๆ ที่มีความหมายลึกซึ้ง เกี่ยวข้องเฉพาะตนและเกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบร่วมกันในกลุ่มองค์กร ชุมชน สังคม และประเทศชาติ “รู้” จึงเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการเฝ้าหาและเข้าถึงความรู้ เมื่อตระหนักรู้ว่า “รู้” นั้นสำคัญ แล้วเริ่มต้นชวนชวน “รับรู้” แสวงหาให้ได้ “ความรู้” ใหม่ๆ เพื่อนำมาสร้างเสริมให้ “รอบรู้” จากการนำไปใช้ปฏิบัติจริง กล่าวคือมีทักษะในการปฏิบัติตัวที่ถูกต้องและเหมาะสมในด้านต่างๆ นอกจากได้ “รู้” เรื่องราวของโลกภายนอกแล้ว หากได้น้อมตนมา “เรียนรู้” เรื่องภายในทั้งด้านกาย จิต สังคม และปัญญาให้เจริญอยู่เสมอ โดยใช้วิธีคิดพิจารณาทางปัญญา เพิ่มการ “รู้” ด้วยสติ และแสวงหา “ความรู้” ความจริงที่ถูกต้องมาใช้ประกอบในการตัดสินใจก็จะช่วยให้เกิดการพัฒนาตนเองในทุกด้าน การได้ “รู้” ทำให้ไม่ประมาทกับชีวิตและเวลา เนื่องจากเส้นทางชีวิตที่ต้องเคลื่อนไปในโลกใบนี้ มีทางแยกที่สร้างความสับสนมากมายและสร้างจุดเปลี่ยนให้กับชีวิตได้อยู่เสมอ

เอกสารอ้างอิง

- ขวัญเมือง แก้วดำเกิง. (2565). ช่วงวัยชีวิตและจิตที่พัฒนา. วารสารสมาคมวิชาชีพสุขศึกษา, มกราคม-มิถุนายน, 37(1), 17-21.
- ขวัญเมือง แก้วดำเกิง. (2564). ความรอบรู้ด้านสุขภาพ: กระบวนการ ปฏิบัติการ เครื่องมือประเมิน. กรุงเทพฯ: ไอดี ออล ดิจิตอล พรินท์.
- ประมวล จันทร์เพ็ง. (2555). อินเดีย จาริกด้านใน ๓ ทบพวนชีวิต พินิจตน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สุขภาพใจ.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป. อ. ปยุตโต). (2550). เล่าเรียน-ทำงานกันไป ชีวิตได้อะไร. วัดญาณเวศกวัน.
- พระธรรมโกศาจารย์. (พุทธทาสภิกขุ). (2505). คู่มือพุทธธรรม ฉบับสมบูรณ์. ฉบับพิมพ์เผยแพร่เป็นอาจารย์บูชา ชาตกาล 100 ปี เฉลิมฉลองในวาระที่องค์การยูเนสโกแห่งสหประชาชาติ ยกย่องให้ท่านพุทธทาสภิกขุเป็นบุคคลสำคัญของโลก ประจำปี 2554-2550. โรงพิมพ์ ธรรมสภา สถาบันบันลือธรรม.
- สม รุจิรา. (2550). ทวาร 6 ศาสตร์แห่งการรู้ทันตนเอง. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด.
- Anderson, L.W. & Krathwohl, D.R. (2001). A Taxonomy for Learning, Teaching, and Assessing: a revision of Bloom's Taxonomy of Educational Objectives. New York: Addison Wesley Longman.
- Bloom, B. & Krathwohl, D. (1956), Taxonomy of Educational Objectives: The Classification of Educational Goals, New York, Longmans.
- Bloom, B. (2001). Bloom and Taxonomy of Educational Objectives.
- Rosenstock, I.M. (1974). Historical origins of the health belief model, Health Education Monographs, 2, 328-335.

ข่าวประชาสัมพันธ์

○ การขอรับทุนสนับสนุนการวิจัยและการประชุมวิชาการ ของสมาคมวิชาชีพสุขภาพ

สามารถยื่นความจำนงขอรับทุนได้ดังนี้

ก. โครงการทุนสนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนางานสุขภาพและพฤติกรรมสุขภาพ

1. ชื่อโครงการ โครงการทุนสนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนางานสุขภาพและพฤติกรรมสุขภาพ
2. ผู้รับผิดชอบโครงการ ฝ่ายวิชาการและคณะกรรมการวิชาการสมาคมวิชาชีพสุขภาพ
3. หลักการและเหตุผล

สมาคมวิชาชีพสุขภาพมีภารกิจหนึ่งในการส่งเสริมวิชาการ จัดหาแหล่งประโยชน์เพื่อสนับสนุนงานสุขภาพและพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพให้แก่สมาชิกของสมาคมเพื่อนำไปจัดกิจกรรมเพื่อประโยชน์ต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนและชุมชน การสนับสนุนทุนวิจัยให้แก่สมาชิกสมาคมฯที่เป็นอาจารย์ นักวิชาการ สาธารณสุขฯ ได้ทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนางานสุขภาพและพฤติกรรมสุขภาพเป็นสิ่งสำคัญที่จะนำไปสู่การได้มาซึ่งองค์ความรู้ใหม่และเทคโนโลยีใหม่ๆ รวมทั้งได้พัฒนาศักยภาพตัวนักวิจัยให้มีแรงจูงใจที่จะดำเนินการวิจัยที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ ถูกต้องตามหลักวิชาการเพื่อให้เกิดผลงานที่มีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับสามารถนำไปเผยแพร่ในวารสารวิชาการต่างๆได้ เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาชีพสุขภาพต่อไป

ด้วยเหตุนี้ ทางสมาคมฯ จึงเห็นสมควรให้ทุนสนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนางานสุขภาพและพฤติกรรมสุขภาพ

4. วัตถุประสงค์

- 4.1 เพื่อให้สมาชิกสมาคมฯได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้
- 4.2 สนับสนุนให้เกิดการวิจัยในประเด็นวิจัยสำคัญ ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาสุขภาพได้ชัดเจนในระยะสั้น
- 4.3 เพื่อพัฒนาคุณภาพงานด้านสุขภาพอย่างเป็นวิชาการโดยใช้กระบวนการวิจัย
- 4.4 เพื่อสนับสนุนนักวิจัยให้มีแรงจูงใจที่จะดำเนินการวิจัยที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้

5. กรอบการวิจัย

5.1 มาตรการด้านการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพโดยใช้กระบวนการสุขภาพ มุ่งหวังให้เกิดแนวทางในการส่งเสริม ป้องกันควบคุมพฤติกรรมสุขภาพที่สัมพันธ์กับปัญหาสุขภาพในกลุ่มเป้าหมายต่างๆ ตามพื้นที่ต่างๆทั้งในชุมชน สถานศึกษาสถานพยาบาล สถานประกอบการ

5.2 การพัฒนาเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับงานสุขภาพและพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ โดยมุ่งหวังให้เกิดการพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมในยุคดิจิทัลสำหรับกลุ่มเป้าหมายต่างๆ

5.3 การวิจัยระบบและนโยบายด้านสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับงานสุขภาพและพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ ซึ่งมีผลกระทบและสามารถนำไปใช้ในการปรับเปลี่ยนนโยบาย หรือประกอบการตัดสินใจทั้งในชุมชน สถานศึกษาสถานพยาบาล สถานประกอบการ

5.4 เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานมาตรฐานงานสุขภาพในสถานพยาบาล และชุมชน มุ่งหวังให้เกิดการพัฒนาคุณภาพงานและคุณภาพชีวิตของผู้รับบริการและชุมชน

6. หลักเกณฑ์ในการพิจารณาข้อเสนอโครงการ

6.1 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการที่ชัดเจนทั้งในเชิงคุณภาพ ปริมาณ และความเป็นไปได้ในการใช้ประโยชน์ ภายในระยะเวลาอันสั้น (1 – 2 ปี) กรณีเป็นโครงการต่อเนื่อง

6.2 ความเป็นไปได้ของการดำเนินงานโครงการให้สำเร็จ (feasibility) ซึ่งจำเป็นต้องมีการระบุผู้ดำเนินงาน และผู้รับผิดชอบโครงการ รวมถึงหน่วยงานร่วมวิจัย (ถ้ามี) ที่ชัดเจน

6.3 หากโครงการวิจัยที่จะขอรับทุนจากสมาคมฯ ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากหน่วยงานให้ทุนอื่นๆ อยู่แล้ว ผู้วิจัยสามารถเสนอขอการสนับสนุนเพิ่มเติม เพื่อให้เกิดการพัฒนางานวิจัยให้มีผลกระทบสูงขึ้นหรือเพื่อให้มีการเสริมสร้างการทำงานระหว่างหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่ผู้วิจัยจะต้องระบุให้ชัดเจนว่านำทุนนี้ไปใช้ในขั้นตอนใด กิจกรรม กลุ่มเป้าหมายใด

7. ลักษณะทุน/ งบประมาณของโครงการ

7.1 ทุนสำหรับอาจารย์ในมหาวิทยาลัย/ เจ้าหน้าที่ บุคลากรสุขภาพหรือผู้ปฏิบัติงานสุขภาพและพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ จำนวน 2 ทุน/ ปี ทุนละ 15,000 บาท เป็นเงิน 30,000 บาท/ ปี

7.2 ทุนสำหรับนิสิต นักศึกษาระดับปริญญาโทและเอก จำนวน 6 ทุน/ ปี ทุนละ 10,000 บาท เป็นเงิน 60,000 บาท/ ปี

8. คุณสมบัติของผู้ขอรับทุน

8.1 เป็นสมาชิกสมาคมวิชาชีพสุขภาพ อย่างน้อย 1 ปีขึ้นไป

8.2 สามารถปฏิบัติงานและควบคุมการวิจัยได้ตลอดระยะเวลารับทุน รวมทั้งสามารถดำเนินการวิจัยให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนดอย่างมีคุณภาพ

9. เงื่อนไขการยื่นเสนอโครงการวิจัย

9.1 กรณีเป็นผู้ขอทุนในข้อ 7.2 โครงร่างวิทยานิพนธ์จะต้องผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาโครงร่างวิทยานิพนธ์ประจำหลักสูตรนั้นๆเรียบร้อยแล้วก่อนยื่นเสนอขอรับทุนจากสมาคมฯ

9.2 ผู้ได้รับทุนวิจัยจากสมาคมฯ ขอให้ตีพิมพ์คำขอบคุณสมาคมวิชาชีพสุขภาพในเอกสารวิชาการ/ เอกสารตีพิมพ์ผลงานวิจัยด้วย

10. กำหนดระยะเวลา

กิจกรรม	ระยะเวลาตามช่วงประจำปี
ประกาศเปิดรับข้อเสนอโครงการวิจัย การส่งข้อเสนอการวิจัยผู้สนใจสามารถส่งข้อเสนอโครงการวิจัย โดยใช้แบบฟอร์มข้อเสนอโครงการ ซึ่งสามารถดาวน์โหลดแบบฟอร์ม และคู่มือได้ที่ www.hepa.or.th	มกราคม – กุมภาพันธ์
กิจกรรม	ระยะเวลาตามช่วงประจำปี
ทำคำสั่งแต่งตั้ง/ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาข้อเสนอโครงการวิจัย	กุมภาพันธ์/ กุมภาพันธ์ – มีนาคม
ผู้ขอรับทุนที่ได้รับผลการพิจารณาผ่านปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ	มีนาคม
ประกาศข้อเสนอโครงการวิจัยที่ผ่านการพิจารณา	เมษายน
ทำสัญญาข้อเสนอโครงการวิจัยที่ผ่านการพิจารณา	1 เมษายน – 15 กันยายน
ผู้วิจัยจะเบิกเงินได้ต่อเมื่อสมาคมฯ ได้รับใบตอบรับ การตีพิมพ์ผลงานวิจัยที่ยืนยันว่าผลงานวิจัยจะลงตีพิมพ์ ในวารสารวิชาการ หรือ (e- journal) ของสมาคมฯ	หลังจากส่งใบตอบรับให้สมาคมฯ

11. บุคคลและช่องทางในการติดต่อสอบถาม

รองศาสตราจารย์ ดร.สุปรียา ตันสกุล ID Line: 081-250-9584

E-mail: supreya.tun@mahidol.ac.th

12. สมาคมฯ ขอสงวนสิทธิ์ ไม่ส่งคืนข้อเสนอโครงการวิจัยของผู้ที่ไม่ได้รับทุน โดยจะดำเนินการทำลาย

ข้อเสนอโครงการวิจัยดังกล่าว หลังเสร็จสิ้นกระบวนการพิจารณาข้อเสนอโครงการ

13. การพิจารณาโครงการที่ได้รับทุนโดยคณะกรรมการวิชาการถือเป็นสิ้นสุด

(24/12/64)

**แบบฟอร์มเสนอขอรับทุนสนับสนุนการวิจัย
จากสมาคมวิชาชีพสุขศึกษา**

1. ชื่อโครงการ - ภาษาไทย – ภาษาอังกฤษ (ถ้ามี)

2. ประเภทโครงการวิจัย (ระบุเพียง 1)

- () มาตรการด้านพัฒนางานสุขศึกษา
- () การพัฒนาเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับงานสุขศึกษาและพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ
- () การวิจัยระบบและนโยบายด้านสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับงานสุขศึกษา
- () การดำเนินงานมาตรฐานงานสุขศึกษาในสถานพยาบาล

3. ผู้วิจัย/ คณะผู้วิจัย ระบุหัวหน้าโครงการและทีมวิจัย

*** ในส่วนของผู้ช่วยนักวิจัย ขอให้ระบุหน้าที่ความรับผิดชอบ ***

หัวหน้าโครงการ/ ทีมวิจัย

นักศึกษา/ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ชื่อ – สกุล เลขที่สมาชิกสมาคม

สถานที่ทำงาน/ สถาบันการศึกษา ช่องทางติดต่อที่สะดวก

(ค้นได้จากเว็บไซต์ www.hepa.or.th)

4. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

แสดงแนวความคิดพื้นฐานหรือปัญหาและอุปสรรคทางวิชาการที่มีความสำคัญหรือมีความจำเป็นที่จะต้องทำการวิจัยเรื่องนี้ (1 หน้ากระดาษ A 4)

5. วัตถุประสงค์ของโครงการ

แสดงวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัยนี้อย่างชัดเจน และเรียงตามลำดับความสำคัญเป็นข้อๆ/ สมมุติฐานการวิจัย

6. แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้/กรอบแนวคิดการวิจัย (ไม่เกิน 3000 คำ)

7. วิธีวิจัย

ระบุวิธีที่จะใช้

7.1. ขั้นตอนและวิธีในการเก็บข้อมูล

7.2. ขั้นตอนและวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

8. ขอบเขตของการวิจัย

ระบุขอบเขตของการวิจัยว่าครอบคลุมถึงอะไรบ้าง เช่น จำนวนผู้เข้าร่วมการวิจัย เพศ กลุ่มอายุ เกณฑ์คัดเข้า และเกณฑ์คัดออก เป็นต้น (แสดงวิธีคำนวณกลุ่มตัวอย่าง)

9. ระยะเวลาทำการวิจัย

ระบุระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสิ้นสุดโครงการ หากเป็นโครงการต่อเนื่อง ให้ระบุปีที่เริ่มต้น และปีที่สิ้นสุดโครงการ (ระบุเดือนเป็นลำดับที่ เช่น เดือนที่ 1, 2, 3,..... จะทำอะไร)

10. แผนการดำเนินการวิจัยตลอดโครงการ (ให้ระบุขั้นตอนโดยละเอียด)

ระบุขั้นตอนและระยะเวลาของแผนการดำเนินงานโดยละเอียด รวมทั้งแผนภูมิแสดงระยะเวลาในการดำเนินงาน (Phasing Chart)

11. สถานที่ทำการวิจัย/และหรือ เก็บข้อมูล

ระบุสถานที่ที่จะใช้เป็นที่ทำการวิจัย และ/หรือ เก็บข้อมูลให้ชัดเจน

12. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและเอกสารอ้างอิง

กล่าวถึงความเกี่ยวเนื่องและความสัมพันธ์ของโครงการนี้กับโครงการวิจัยเรื่องอื่นๆ ทั้งในและต่างประเทศ ว่าเคยมีใครทำการวิจัยมาแล้ว ทำที่ไหน เมื่อไร ก้าวหน้าไปแค่ไหน ข้อมูลของปี ล่าสุด ฯลฯ เป็นภาษาอังกฤษ 3 เรื่องและภาษาไทย 3 เรื่อง

13. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ**14. รายละเอียดงบประมาณของโครงการ**

(ผู้วิจัยจะได้รับทุนสนับสนุนเมื่อสมาคมฯ ได้รับใบตอบรับการตีพิมพ์เรียบร้อยแล้ว)

15. ลายเซ็นหัวหน้าโครงการวิจัย / นักศึกษา

ลงชื่อ.....หัวหน้าโครงการ/ นักศึกษา

(.....)

วัน/เดือน/ปี.....

กรณีเป็นนิสิต/นักศึกษา ขอให้มีการรับรองและลายเซ็นของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักด้วย

ข. โครงการสนับสนุนทุนเพื่อการเข้าประชุมสัมมนา

1. ชื่อโครงการ โครงการสนับสนุนทุนเพื่อการเข้าประชุมสัมมนา
2. ผู้รับผิดชอบโครงการ ฝ่ายวิชาการและคณะกรรมการวิชาการสมาคมวิชาชีพสุขศึกษา
3. หลักการและเหตุผล

สมาคมวิชาชีพสุขศึกษามีภารกิจหนึ่งในการส่งเสริมวิชาการด้านสุขศึกษาและการสาธารณสุขของสมาชิก จัดหาแหล่งประโยชน์เพื่อสนับสนุนงานสุขศึกษาและพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ สนับสนุน ส่งเสริมการเรียนรู้ เพิ่มทักษะในด้านวิชาการแก่กรรมการบริหารสมาคม เพื่อให้มีองค์ความรู้ใหม่ๆ ในอันที่จะนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ประชาชนและชุมชน ตลอดจนได้มีโอกาสพบปะกับเครือข่ายด้านสุขศึกษา สาธารณสุข เพื่อให้ความร่วมมือในการทำงานวิชาการต่อไป

ด้วยเหตุนี้ ทางสมาคมฯ จึงเห็นสมควรให้ทุนสนับสนุนเพื่อการเข้าประชุมสัมมนาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานสุขศึกษาและพฤติกรรมสุขภาพ ประจำปีงบประมาณ 2565

4. วัตถุประสงค์

- 4.1. เพื่อให้สมาชิกสมาคมฯ ได้รับทุนสนับสนุนเพื่อการเข้าประชุมสัมมนา
- 4.2. สนับสนุนให้สมาชิกได้องค์ความรู้ทางวิชาการใหม่ๆ
- 4.3. สมาชิกได้พบปะและสร้างเครือข่ายทางวิชาการในอันที่จะนำไปใช้ประโยชน์ด้านวิชาการต่อไป

5. หลักเกณฑ์ในการพิจารณาข้อเสนอขอรับทุนสนับสนุนการเข้าประชุมสัมมนา

- 5.1. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการเข้าประชุมสัมมนาที่ชัดเจน
- 5.2. หัวข้อ ประเด็นการประชุมมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องทางวิชาการสุขศึกษา พฤติกรรมสุขภาพ ฯ

ซึ่งสามารถสร้างองค์ความรู้ได้

6. งบประมาณของโครงการ จำนวนเงิน 4000 บาทต่อคน จำนวน 3 ทุน ต่อปีงบประมาณ

7. คุณสมบัติของผู้ขอรับทุน

- 7.1. เป็นสมาชิกสมาคมวิชาชีพสุขศึกษา อย่างน้อย 1 ปีขึ้นไป
- 7.2. เป็นกรรมการบริหารสมาคมวิชาชีพสุขศึกษา

8. เงื่อนไขการยื่นเสนอ

- 8.1. สนับสนุนการเข้าประชุมแบบเหมาจ่าย
- 8.2. ผู้ขอรับทุนต้องส่งโครงการ กำหนดการ รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการประชุมสัมมนาให้พิจารณาก่อนล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 1 เดือน
- 8.3. ผู้ขอรับทุนต้องเข้าประชุมแบบ onsite เท่านั้น
- 8.4. ผู้ขอรับทุนจะสำรองจ่ายเงินไปก่อน จึงขอเบิกเงินจากสมาคมฯ ได้ โดยส่งสำเนาหลักฐานการเข้าประชุม เช่น ใบเสร็จค่าลงทะเบียนที่ออกโดยหน่วยงานที่จัดประชุม หลักฐานค่าที่พัก ค่าเดินทาง เป็นต้น
- 8.5. เมื่อการประชุมสัมมนาเสร็จสิ้นลง ผู้ได้รับทุนต้องสรุปประเด็นที่ได้รับจากการประชุมสัมมนาประโยชน์ การนำไปใช้เป็นลายลักษณ์อักษรภายใน 1 เดือนเพื่อนำตีพิมพ์ในวารสารสมาคมวิชาชีพสุขศึกษา
- 8.6. เมื่อสมาคมฯ ได้รับเอกสารตามข้อ 8.4. และ 8.5. จึงจะจ่ายเงินสนับสนุนดังกล่าว

9. กำหนดระยะเวลา

กิจกรรม	ระยะเวลาตามช่วงปีงบประมาณ
ประกาศเปิดรับการขอรับทุนสนับสนุนการเข้าประชุมสัมมนา ในเว็บไซต์ www.hepa.or.th	ทุกช่วงเวลา ในปีงบประมาณ
วิชาการและคณะกรรมการที่แต่งตั้งขึ้นพิจารณา	ทุกช่วงเวลา ในปีงบประมาณ
ประกาศการได้รับทุนสนับสนุนการเข้าประชุมสัมมนา ที่ผ่านการพิจารณาในเว็บไซต์ www.hepa.or.th	ทุกช่วงเวลา ในปีงบประมาณ
จ่ายเงินค่าลงทะเบียนให้แก่ผู้ขอรับทุน	ทุกช่วงเวลา ในปีงบประมาณ
ผู้รับทุนสรุปประเด็นที่ได้รับจากการประชุม สัมมนา เพื่อลงมติพิมพ์ใน e- journal ของสมาคมฯ	ทุกช่วงเวลา ในปีงบประมาณ

10. บุคคลและช่องทางในการติดต่อสอบถาม

รองศาสตราจารย์ ดร.สุปรียา ตันสกุล ID Line : 081 – 250 – 9584

E-mail: supreya.tun@mahidol.ac.th

11. การพิจารณาให้ทุนสนับสนุนโดยคณะกรรมการวิชาการถือเป็นสิ้นสุด

12. กรณีที่ไม่มีสมาชิกสมาคมฯ ท่านใดขอรับการสนับสนุนฯ ผ่านมาเป็นเวลา 6 เดือน

(1 ตุลาคม 2564-31 มีนาคม 2565) จึงให้สิทธิ์กรรมการบริหารสมาคมฯ ทำเรื่องขอรับการสนับสนุนฯ ได้

1. ชื่อ-สกุล/ หน่วยงานผู้ขอรับทุน
ชื่อ-สกุล เลขที่สมาชิกสมาคม สถานที่ทำงาน/ ช่องทางติดต่อที่สะดวก
(ค้นเลขที่ได้จากเว็บไซต์ www.hepa.or.th)
.....
.....
2. ชื่อการประชุม/ สัมมนา/ สถานที่จัด (แนบเอกสารโครงการ/กำหนดการหัวข้อการประชุม)
.....
.....
.....
3. ประโยชน์ที่จะได้รับจากการประชุม/ การนำไปใช้เพื่อพัฒนางานสุขศึกษา/การพัฒนา
พฤติกรรมสุขภาพ (ระบุเป็นข้อๆ)
.....
.....
4. ลงชื่อผู้ขอรับทุน /หน่วยงาน / วัน เดือน ปี
5. ลายเซ็นหัวหน้างาน/ ผู้บังคับบัญชา (ยกเว้นกรรมการบริหารสมาคมฯ ไม่ต้องทำข้อ 5)

สมาคมวิชาชีพสุขภาพ

คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

เลขที่ 420/1 ถนนราชเทวี กทม. 10400 โทรศัพท์ (02) 354-8553, โทรสาร (02) 644-8999

เลขประจำตัวสมาชิก

(สมาคมกำหนดให้ภายหลัง)

ใบสมัครเข้าเป็นสมาชิกสมาคมวิชาชีพสุขภาพ

1. ข้าพเจ้าชื่อ นาย / นาง / นางสาว / ยศนามสกุล
2. สถานภาพสมรส () คู่ () โสด
3. การศึกษาระดับสูงสุดปีการศึกษาที่สำเร็จ
วุฒิทางสุขภาพ คือ จากสถาบัน
4. อายุ ปี (กรณีสามารถเปิดเผย วัน เดือน ปีเกิด ได้ โปรดระบุ)
เกิดวันที่ เดือน พ.ศ.
5. ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน..... กรณีเกษียณ ตำแหน่งสุดท้าย.....
6. หน่วยงานที่ทำในปัจจุบัน (โปรดระบุให้ละเอียด เช่น แผนก กอง กรม กระทรวง)
.....
.....
7. ที่อยู่ของสถานที่ทำงาน เลขที่ ซอย/ถนน แขวง/ตำบล
เขต/อำเภอ จังหวัด รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....
อีเมล
.....
8. บ้านที่อยู่ปัจจุบัน เลขที่ ซอย/ถนน แขวง/ตำบล
เขต/อำเภอ จังหวัด รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....
9. การติดต่อเอกสารต้องการส่งที่ () บ้าน () ที่ทำงาน
10. ขอสมัครเป็นสมาชิกสมาคมวิชาชีพสุขภาพ ประเภท
() สมาชิกกิตติมศักดิ์ จำนวน บาท
() สามัญตลอดชีพ 1,000 บาท จำนวน บาท
ผู้สมัคร
วันที่รับสมัคร/...../.....
ผู้รับสมัคร

วิธีชำระค่าสมัครสมาชิก

โอนเงินเข้าบัญชี “สมาคมวิชาชีพสุขภาพ” ธนาคารไทยพาณิชย์ ประเภทออมทรัพย์

สาขา โรงพยาบาลเวชศาสตร์เขตร้อน กรุงเทพฯ

เลขที่บัญชี 254 – 211090 - 7

คำแนะนำการเตรียมต้นฉบับสำหรับการส่งเผยแพร่

วารสารสมาคมวิชาชีพสุขภาพ

Journal of The Health Education Professional Association

<http://hepa.or.th/journal.php>

อีเมล hepathai@gmail.com

วารสารสมาคมวิชาชีพสุขภาพ เผยแพร่ความรู้ทางวิชาการและผลงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ปฏิบัติงานและผู้สนใจทั่วไป ทั้งนี้ บทความทุกเรื่องจะได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเฉพาะสาขาก่อนการเผยแพร่ กองบรรณาธิการฯ มีความยินดีที่จะรับบทความวิชาการ งานวิจัย และสาระความรู้ด้านสุขภาพ พฤติกรรมสุขภาพ การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันควบคุมโรค จากสมาชิกสมาคมฯ ผู้ปฏิบัติงาน และบุคคลทั่วไป เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ โดยมีแนวทางการจัดเตรียมต้นฉบับ ดังนี้

ลักษณะของบทความที่ส่งเผยแพร่

1. เป็นบทความวิชาการด้านสุขภาพ พฤติกรรมสุขภาพ การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันควบคุมโรคในรูปแบบ บทความทางวิชาการ สาระความรู้/เรื่องเล่าจากประสบการณ์/สรุปบทเรียน หรือ ผลงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานและการนำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการดำเนินชีวิต
2. เป็นบทความที่ไม่เคยตีพิมพ์มาก่อนทั้งในประเทศและต่างประเทศ
3. เป็นบทความที่ไม่ได้อยู่ในระหว่างการพิจารณาของสื่อสิ่งพิมพ์อื่น ๆ
4. เป็นบทความที่ไม่ละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่น
5. ระบุชื่อเจ้าของบทความและรายละเอียดการติดต่อ

รูปแบบการจัดเตรียมต้นฉบับ

บทความวิชาการ ต้นฉบับจัดพิมพ์ ขนาด A4 ด้วยตัวอักษรแบบ TH SarabunPSK ขนาด 16 ระบุชื่อเรื่องไว้บรรทัดแรก กึ่งกลางหน้า บรรทัดถัดมาระบุชื่อเจ้าของบทความและสถานที่ทำงาน จัดหัวข้อตามความเหมาะสม ควรระบุแหล่งข้อมูลที่น่ามาใช้อ้างอิงประกอบไว้ด้วย ความยาวเรื่องไม่เกิน 12 หน้า

ผลงานวิจัย ต้นฉบับจัดพิมพ์ ขนาด A4 ด้วยตัวอักษรแบบ TH SarabunPSK ขนาด 16 ความยาวเรื่องไม่เกิน 12 หน้า จัดหัวข้อตามลำดับดังนี้

1. ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย จัดกลางหน้ากระดาษ ใช้ตัวหนา)
2. ระบุชื่อผู้วิจัย ผู้ร่วมวิจัย และสถานที่ทำงาน
3. บทคัดย่อภาษาไทย และภาษาอังกฤษ (ไม่เกิน 250 คำ) โดยระบุคำสำคัญที่บรรทัดสุดท้าย
4. เนื้อหา ประกอบด้วย บทนำ วัตถุประสงค์ วิธีการศึกษา ผลการศึกษา สรุปและอภิปรายผล ข้อเสนอแนะจากการศึกษา เอกสารอ้างอิง
5. ระบบการอ้างอิง ใช้การอ้างอิงตามรูปแบบ APA style หรือระบบ นาม-ปี ของ Publication Manual of the American Psychological Association

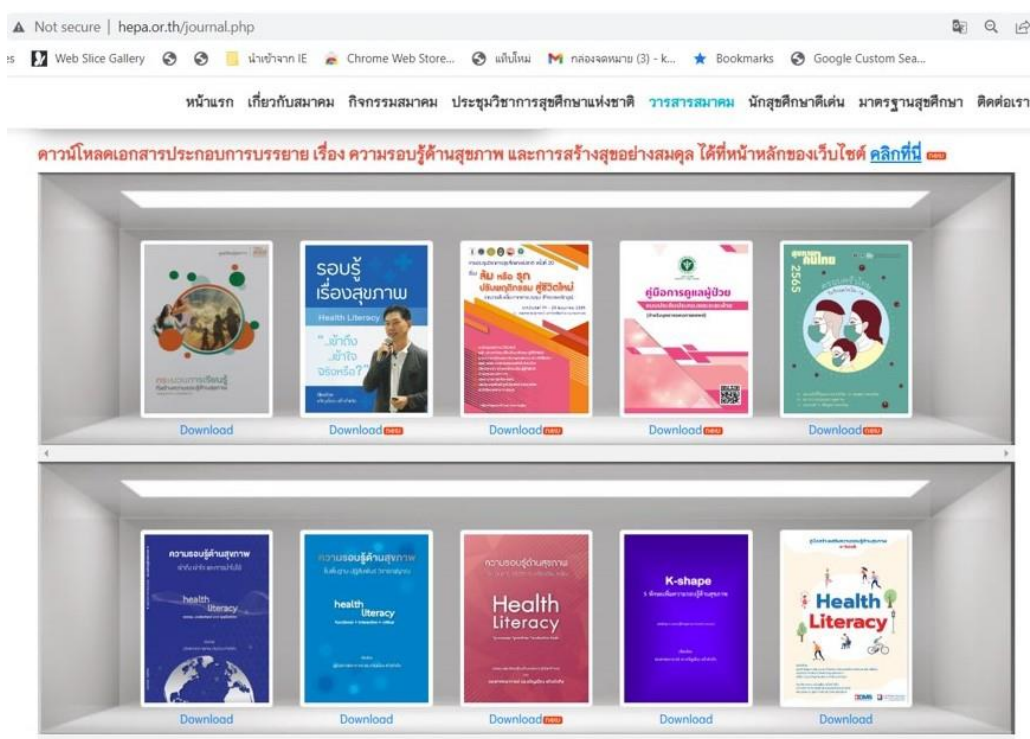
ผู้สนใจสามารถส่งต้นฉบับในรูปอิเล็กทรอนิกส์ไฟล์ ที่อีเมล hepathai@gmail.com

ส่ง บรรณาธิการวารสารสมาคมวิชาชีพสุขภาพ อาคาร 3 ชั้น 7 คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เลขที่ 420/1 ถนนราชวิถี แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

สมาคมวิชาชีพสุขภาพ จัดบริการเพื่อสังคม

เผยแพร่ชั้นหนังสือ “รอบรู้ ทันสมัย น่าอ่าน”

ดาวน์โหลดได้ฟรี ที่ <http://hepa.or.th/journal.php>

การประชาสัมพันธ์ธุรกิจในการวารสารและอัตราค่าบริการ

วารสารฯ ได้จัดหน้าประชาสัมพันธ์ธุรกิจ สำหรับสมาชิกและบุคคลทั่วไป เพื่อการเผยแพร่ข้อความและภาพโฆษณา ซึ่งกองบรรณาธิการพิจารณาแล้วว่าไม่มีอันตรายต่อสุขภาพและการปฏิบัติตัวของประชาชน

อัตราค่าบริการ มีดังนี้

1. พื้นที่หน้าก่อนปกหลัง เต็มหน้า ราคา 2,000 บาท
2. พื้นที่หน้าก่อนปกหลัง ครึ่งหน้า ราคา 1,000 บาท
3. พื้นที่อื่นหรือการจัดวางสอดแทรกเนื้อหาในรูปแบบอื่นๆ ราคาตามการตกลงเป็นรายกรณี

ผู้ประสงค์จะใช้พื้นที่ของวารสารฯ นี้ ในการประชาสัมพันธ์ธุรกิจ หรือโฆษณาสินค้าและบริการ สามารถส่งข้อความเผยแพร่และภาพโฆษณาในรูปแบบของ pdf, ppt, JPEG, PNG, .doc มาที่ กองบรรณาธิการวารสารสมาคมวิชาชีพสุขศึกษา อีเมล hepathai@gmail.com

วิธีชำระค่าบริการ

1. โอนเงินเข้าบัญชี “สมาคมวิชาชีพสุขศึกษา” ธนาคารไทยพาณิชย์ ประเภทออมทรัพย์ สาขา โรงพยาบาลเวชศาสตร์เขตร้อน กรุงเทพฯ เลขที่บัญชี 254 - 211090 - 7
2. ส่งหลักฐานการโอน/ชำระเงิน มาที่อีเมล hepathai@gmail.com หรือ LINE และตรวจสอบการเผยแพร่ได้ที่ <http://hepa.or.th/journal.php>

วารสารสมาคมวิชาชีพสุขภาพ

Journal of The Health Education Professional Association

<http://hepa.or.th/journal.php>

ISSN 2730-1915